

DECIZIA Nr.5/20.02.2009
privind solutionarea contestatiei depusa de SC X SRL
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 358/09.01.2009

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspecție Fiscala din cadrul D.G.F.P. asupra contestatiei depusa de SC X SRL cu domiciliul fiscal in Comuna Dorobantu, Judetul Calarasi, impotriva Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 15.12.2008.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de **S.C. X**

I. Petenta prin contestatia formulata si depusa la D.G.F.P. Calarasi sub nr.358/09.01.2009, contesta Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 15.12.2008, deoarece nu este de acord cu masurile luate.

II. Din continutul Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 15.12.2008, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala generala a avut ca obiectiv verificarea modului de constituire si virare a obligatiilor la bugetul general consolidat.

Perioada supusa inspectiei fiscale : 01.01.2005-31.08.2008

Din verificarea efectuata asupra facturilor emise de catre societate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 02.04.2007-05.08.2007 societatea a emis facturi de vanzare deseuri din lemn catre Y, fara sa colecteze taxa pe valoarea adaugata.

Societatea a dedus nejustificat taxa pe valoarea adaugata de pe bonuri fiscale de achizitii carburanti care nu au fost completate conform prevederilor legale, a dedus nejustificat taxa pe valoarea adaugata fara a avea la baza documente justificative.

In urma inspectiei fiscale efectuate s-a constatat impozit pe profit suplimentar din urmatoarele motive:

Societatea a inregistrat venituri din subventii, pe care nu le-a inclus in baza de impozitare pe masura inregistrarii amortizarii, nu a tinut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile inregistrate cu dobanzi, majorari, penalitati si amenzi datorate catre autoritati, a inregistrat pe cheltuieli sume fara documente, facturi lipsa din dosar si nu a tinut cont la calculul impozitului pe profit de veniturile pe care trebuia sa le inregistreze in venituri din variatia stocurilor.

In ceea ce priveste impozitul pe venitul din salarii, s-au constatat diferente intre impozitul constituit de catre societate, cel declarat si cel constatat de catre organele de inspectie fiscala.

S-a stabilit suplimentar CAS deoarece s-au constatat diferente intre contributia constituita de catre societate, cea declarata si cea constatata de catre organele de inspectie fiscala.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, in conditiile in care S.C. X SRL contesta raportul de inspectie fiscala si nu intelege sa conteste si decizia de impunere ce reprezinta titlu de creanta pentru sumele stabilite in sarcina sa urmare inspectiei fiscale efectuate.

In fapt, S.C. X SRL prin contestatia inregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr.358/09.01.2009 s-a indreptat impotriva raportului de inspectie fiscala nr.1425/15.12.2008, mentionand ca nu este de acord cu masurile luate.

Intrucat petenta nu a precizat in contestatia depusa quantumul sumelor contestate, actul administrativ pe care il contesta, precum si motivele de fapt si de drept, prin adresa nr.358/13.01.2009- Activitatea de inspectie fiscala, a solicitat contestatoarei sa comunice obiectul contestatiei, quantumul sumei contestate,

individualizata pe feluri de impozite, taxe, contributii si accesorii ale acestora, motivele de fapt si de drept, dovezile pe care se intemeiaza.

S.C. X SRL raspunde prin adresa inregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr.1473/26.01.2009 mentionand ca a formulat contestatie asupra unor obiective din raportul de inspectie fiscala nr.1425/15.12.2008 si anume:

TVA colectata in suma de X lei ce provine din facturi aferente livrarilor intracomunitare, suma pe care societatea nu a incasat-o.

TVA dedusa in suma de X lei reprezinta facturi care au fost in copie din motivul ca originalele sunt anexate in dosarul de achizitii Sapard.

Suma de X lei ce reprezinta bonuri fiscale, o parte sunt completate.

La facturile de leasing societatea a inregistrat suma TVA din facturi, la control s-au diminuat din aceste sume.

In ceea ce priveste impozitul pe profit, nu s-au luat in calcul cheltuielile cu productia neterminata iar contul 711-venituri din productia stocata, s-au luat in calcul la venituri.

La impozitul pe salarii societatea a constituit impozit conform declaratiei depuse la finante.

La contributii sociale societatea a constituit si virat conform declaratiei depuse.

In drept, art.85 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

Avand in vedere prevederile legale, se retine ca impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere sau se declara de contribuabil.

Art.109 alin.1 si alin.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Prin urmare, se retine ca raportul de inspectie fiscala este un act premergator intocmirii deciziei de impunere in care se consemneaza constatările inspectiei din punct de vedere faptic si legal prin care se finalizeaza inspectia fiscala.

Pct.5 al Anexei 1 la Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr.972/2006, privind aprobarea formularului “ Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala” precizeaza:

5. Dispoziții finale

“La prezenta decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală

În conformitate cu art. 205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, împotriva sumelor de plată și sau aprobate la rambursare prin prezenta decizie de impunere se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță.”

La art.107.1 lit.a din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se prevede ca:

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;”

Neavand natura juridica a unui act administrativ fiscal, raportul de inspectie fiscala nu produce efecte potrivit legii, efecte juridice fata de contribuabilul verificat si nu stabileste nici un raport obligational intre contribuabilul controlat si bugetul de stat, de aceea nu este susceptibil de a fi pus in executare si pe cale de consecinta de a fi contestat.

Asa cum se stipuleaza la pct.5 al Anexei 1 la Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr.972/2006, privind aprobarea formularului “ Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala”, decizia de impunere reprezinta titlu de creanta, susceptibil de a fi contestata.

In raportul de inspectie fiscala nu apare inscrisa posibilitatea de a fi contestat, temeiul legal, termenul de depunere al contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia, element obligatoriu prevazut de un act administrativ fiscal asa cum apare mentionat la art.43 lit.i din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Posibilitatea de contestare conferita de art.205 alin.(1), alin.(2) si alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se

consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un **act administrativ fiscal** sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția **stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.**

Referitor la forma și conținutul contestației, art.206 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, precizează:

“(1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

a) *datele de identificare a contestatorului;*

b) *obiectul contestației;*

c) *motivele de fapt și de drept;*

d) *dovezile pe care se întemeiază;*

e) *semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.*

(2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”*

Luând în considerare faptul că impunerea contestatorului a fost făcută printr-o decizie de impunere iar societatea a stabilit cadrul procesual determinând limitele cererii sale și obiectul acțiunii, constând în raportul de inspecție fiscală, potrivit art.213 alin.(1) din același act normativ “[...] Solutionarea contestației se face în limitele sesizării”, organele de soluționare a contestației nu pot depăși limitele investiției date de petenta.

Astfel, întrucât contestația nu a dat curs celor solicitate prin adresa nr.358/13.01.2009, neprecizând dacă contestă și decizia de impunere emisă în baza raportului de inspecție fiscală ce constituie titlu de creanță pentru sumele stabilite în sarcina sa, organul de soluționare este ținut de cererea societății, astfel cum a fost formulată, neputându-și depăși limitele investiției, deoarece obligația sa, potrivit competenței conferite de lege, este de a se pronunța numai cu privire la obiectul stabilit prin contestația formulată, în speta raportul de inspecție fiscală nr.1425/15.12.2008.

În aceste condiții, se reține că cercetarea fondului cauzei nu mai este posibilă, în acest sens fiind și dispozițiile art.213 alin.(5) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, care precizează:

“(5) *Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.*

Totodata, raportat la dispozițiile art.206 alin.2 din O.G.nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscală care precizează ca :“ Obiectul contestației îl constituie **numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat**, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse în conținutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.210 alin.(1) și ale art.217 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. X SRL** împotriva raportului de inspecție fiscală, ca inadmisibilă.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Calărași în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,